

दानियेलको पुस्तक - एक सय एकासी नम्बर

मध्यरातको पुकार र रोमको भविष्यवाणीसम्बन्धी भूमिका: दानियेलको पुस्तकमा अन्तिम दिनहरूको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-04-11

दानियेल अध्याय एघारभित्र भविष्यवाणीका धेरै पङ्क्तिहरू छन्, र ती सबै अध्यायका अन्तिम छ पदहरूसँग मेल खान्छन्। १९८९ मा अन्त्यको समयदेखि पद चालीसको इतिहाससँग, पद एकचालीसको आइतबार व्यवस्था-सम्बन्धी घटनासम्म मेल खाने भाग नै त्यो भविष्यवाणीको अंश हो, जुन अन्तिम दिनहरूसम्म मोहरबन्द राखिएको थियो। यो येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सम्बन्धमा दानियेलको पूरक हो, जो कृपाकाल समाप्त हुनुअघि नै अमोहरित गरिन्छ। पद दुईले ट्रम्पलाई परिचय गराउँछ—अन्तिम रिपब्लिकन राष्ट्रपति, अन्तिम राष्ट्रपति, त्यो राष्ट्रपति जो सातमध्येबाट आएको आठौँ हो—र ऊ नै सबैभन्दा धनी राष्ट्रपति हो, जसले २०१५ मा आफ्नो उम्मेदवारी घोषणा गर्दा विश्ववादीहरूलाई उद्देलित गराउन थाल्यो। पद दसले १९८९ लाई संकेत गर्छ, र पद एघार तथा बाह्रले २०१४ मा आरम्भ भएको युक्रेनी युद्धलाई, पुटिनको विजय र त्यसपछिको पतनसहित, संकेत गर्छन्।

तेह्रौँदेखि पन्ध्रौँ पदहरूले चालीसौँ पदका तीन युद्धहरूमध्ये तेस्रोलाई वर्णन गर्छन्, जसको आरम्भ १९८९ मा सोभियत सङ्घको पतनसँग हुन्छ; त्यसपछि युक्रेनी युद्ध आउँछ, र त्यसपछि पानियमको युद्ध, जसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको विश्वका वैश्वीकरणवादीहरू विरुद्धको बाह्य सङ्घर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

धर्मत्यागी प्रोटेस्टान्टवाद प्रबल हुन्छ, र चाँडै आउन लागिरहेको आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा कार्यान्वित हुने त्रिविध एकताको श्रेणीबद्ध सम्बन्ध स्थापित गर्दछ। पशु क्याथोलिकवाद हो, र उनी त्रि-शक्तिहरूकी शिर हुन्, जसलाई ईजेबेल तथा अन्य असंख्य प्रतीकहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। उनी नै त्यो वेश्या हुन्, जसले पशुमाथि राज्य गर्छिन् र त्यसैमा सवार हुन्छिन्।

झूटा अगमवक्ता संयुक्त राज्य अमेरिका हो, जसलाई तिनका पति अहाबद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जो अजिङ्गरको दशगुणा राज्यको शिर हो। इ.पू. २०० मा भएको पानियमको युद्धले वैश्वीकरण र पतित प्रोटेस्टेन्टवादबीचको बाह्य संघर्षको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। आन्तरिक संघर्ष इ.पू. १६७ को विद्रोहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसपछि इ.पू. १६४ मा हनुक्का द्वारा स्मरण गरिने मन्दिरको पुनःसमर्पण भयो; त्यसपछि इ.पू. १६१ देखि इ.पू. १५८ सम्मको एउटा अवधि आयो, जसले त्यस्तो अवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ जहाँ संयुक्त राज्य अमेरिकाले “league” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको क्याथोलिकवादको कलीसिया र राज्यको एकताको प्रतिमा खडा गर्दछ।

तेह्रौँ पदमा उरियाह स्मिथले हामीलाई बताउँछन् कि राफियाको युद्धपछि चौध वर्षमा प्टोलमी “असंयम र व्यभिचारका कारण” मरे, “र उनको स्थानमा उनका छोरा, त्यतिबेला चार वा पाँच वर्षका बालक प्टोलमी एपिफानेस उत्तराधिकारी भए। त्यही समयमा एन्टिओकसले आफ्नो राज्यभित्रको विद्रोह दबाइसकेपछि, र पूर्वीय भागहरूलाई आफ्नो आज्ञापालनमा ल्याई व्यवस्थित गरिसकेपछि, जब युवा एपिफानेस मिश्रको सिंहासनमा आए, तब ऊ कुनै पनि अभियानका लागि फुर्सदमा थियो।” पुटिनको अल्पकालिक विजय समाप्त भएपछि, मिश्रका नयाँ शिशु राजासित व्यवहार गर्न ट्रम्प तयार हुनेछन्। त्यसो गर्नु अघि, उनले संयुक्त राज्य अमेरिकाभित्र एउटा “विद्रोह दबाइसकेका” हुनेछन्।

जब ट्रम्प निर्वाचित हुन्छन्, तब उनले 1798 का Alien and Sedition Acts द्वारा प्रतिरूपित गरिएका कानूनहरू कार्यान्वयन गर्नेछन्, साथै “habeas corpus” लाई निलम्बन गर्नेछन्, जसरी पहिलो Republican राष्ट्रपतिले गृहयुद्धको प्रत्युत्तरमा गरेका थिए। उनका कार्यहरू राष्ट्रपति Grant का कार्यहरूद्वारा पनि प्रतिरूपित भएका छन्, जब उनले Ku Klux Klan सँग व्यवहार गरे, र F. D. Roosevelt का कार्यहरूद्वारा, जब उनले दोस्रो विश्वयुद्धमा

जापानीहरू तथा अन्यलाई कैद गरे, अनि George Bush the last को Patriot Act द्वारा पनि।

सेल्युकसको जस्तै, उसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा भएको विद्रोहलाई दबाउनेछ, र त्यसपछि आफ्नो दृष्टि मिश्रका “बालक-राजा” तर्फ फर्काउनेछ। यसो गर्दा, उसले मकिदोनियाका फिलिपसँग एक गठबन्धन बनाउनेछ, किनकि स्मिथले अभिलेख गरेका छन्, “सोही समयमा, मकिदोनियाका राजा फिलिपले एन्टिओकससँग उनीहरूबीच पटोलेमीको प्रभुत्व-क्षेत्र विभाजन गर्ने करारमा प्रवेश गरे, र प्रत्येकले आफूलाई सबैभन्दा नजिक र सबैभन्दा अनुकूल पर्ने भाग लिन प्रस्ताव गरे। यहाँ दक्षिणका राजाको विरुद्धमा भविष्यवाणी पूरा गर्न पर्याप्त उठान भएको थियो, र निःसन्देह ती नै घटनाहरू थिए, जुन भविष्यवाणीले अभिप्रेत गरेको थियो।”

ट्रम्पले रूसको विषयलाई सम्बोधन गर्न, र पुटिनको पतनपछि उत्पन्न परिणामहरूलाई समाधान गर्ने जटिलताहरूलाई सम्हाल्न, NATO (संयुक्त राष्ट्रसंघ) का राष्ट्रहरूसँग एक दृढ गठबन्धन निर्माण गर्नेछन्। त्यस समयमा, पद चौध अनुसार, र स्मिथको टिप्पणीअनुसार, “एउटा नयाँ शक्ति प्रस्तुत गरिन्छ।” पोपसत्ताले रूस र त्यसका उपग्रह राष्ट्रहरूलाई NATO र संयुक्त राज्य अमेरिकाको अधिकारबाट जोगाउन हस्तक्षेप गर्नेछ, अथवा स्मिथको टिप्पणीले उद्धृत गरेझैं, “रोमले बोल्थो; र सिरिया तथा म्यासेडोनियाले चाँडै नै आफ्नो स्वप्नको परिदृश्यमा परिवर्तन आउँदै गरेको पाए। रोमीहरूले मिश्रका युवा राजाको पक्षमा हस्तक्षेप गरे, यस निश्चयका साथ कि उसलाई एन्टिओकस र फिलिपले योजना गरेको विनाशबाट जोगाइनुपर्छ। यो ईसापूर्व 200 थियो, र सिरिया तथा मिश्रका मामिलाहरूमा रोमीहरूको प्रारम्भिक महत्त्वपूर्ण हस्तक्षेपहरूमध्ये एक थियो।”

तब टायरकी वेश्या रोम आफ्नो गीत गाउन थाल्छे र पृथ्वीका राजाहरूसँग व्यभिचार गर्न आरम्भ गर्छे, ती राजाहरू केवल दुई पदपछि पूर्ण रूपमा उसको आज्ञापालनमा आउनेभन्दा अघि नै। त्यसै समयमा पानियमको युद्ध भयो। ईसा पूर्व २०० सालले टायरकी वेश्याले गाउन आरम्भ गरेको संकेत गर्छ, र उनले त्यसो रूसको संरक्षण गर्ने सम्बन्धमा गर्छिन्, जसलाई संयुक्त राज्य अमेरिका र संयुक्त राष्ट्रसंघले भर्खरै आफ्ना पारस्परिक लाभका लागि बाँडफाँड गर्न सहमति गरेका छन्। वेश्याले ती दुवैमाथि प्रबलता प्राप्त गर्छे, तर त्यसपछि पानियमको “युद्ध” हुन्छ र संयुक्त राज्य अमेरिका संयुक्त राष्ट्रसंघमाथि प्रबल हुन्छ।

प्रतीकात्मक रूपमा, तेह्रतीस वर्षपछि मोदीनको विद्रोह संयुक्त राज्य अमेरिकामा आरम्भ हुन्छ। प्रतीकात्मक रूपमा, त्यसको तीन वर्षपछि, हनुक्काहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने तथाकथित प्रोटेस्टेन्टवाद र संवैधानिक गणतन्त्रको पुनःसमर्पण स्थापित हुन्छ। प्रतीकात्मक रूपमा, त्यसको तीन वर्षपछि, रोमसँग यहूदीहरूको सङ्घद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने अवधि आरम्भ हुन्छ।

अन्तिम आन्दोलनहरू तीव्र हुनेछन्, त्यसकारण पदहरूमा अठचालिस वर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासले तीव्र घटनाहरूको एक शृङ्खलाको वर्णन गरिरहेको छ, जसलाई भविष्यवाणीले स्पष्ट रूपमा १९८९ मा अन्तको समयदेखि सुरु हुने भनी पहिचान गरेको छ; त्यसपछि २०१४ मा पद एघार र बाह्रको दोस्रो युद्ध आउँछ; त्यसपछि २०१५, जब ट्रम्पले राष्ट्रपतिको उम्मेदवारी घोषणा गरे, र यसरी विश्ववादलाई उक्साउने आफ्नो भविष्यसूचक कार्य प्रारम्भ गरे। ट्रम्पले पहिले नै जारी रहेको गृहयुद्धलाई दबाउने कार्य आरम्भ गर्नेबित्तिकै, उनले संयुक्त राष्ट्रसंघ (NATO—म्यासेडोनियाका फिलिप) सँग एक गठबन्धनको प्रयास गर्नेछन्, र रोमले गाउन थाल्नेछ। त्यो प्रयत्न गरिएको गठबन्धन पानियमको युद्धद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ती दुई शक्तिबीचको सर्वोच्चताका लागि संघर्षमा परिणत हुन्छ।

अतः पानियम पद तेह्रको मार्गचिह्न हो, जहाँ आइतबारको व्यवस्था अघि हुने अन्तिम तीव्र गतिका घटनाहरू आरम्भ हुन्छन्। सबै अगमवक्ताहरूले आफूहरू बाँचिरहेको समयभन्दा संसारको अन्त्यको विषयमा बढी बोले, र निश्चय नै येशू सबै अगमवक्ताहरूमध्ये महान् हुनुहुन्थ्यो। क्रूसको ठीक अघि, जसले आइतबारको व्यवस्थाको प्रतीकरूप धारण गर्दछ, र जुन पद सोह्रद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, येशूले आफ्ना चेलाहरूसँग पानियमतर्फ यात्रा गर्नुभयो। उहाँ त्यहाँ रहनुभएको समय, र उहाँले त्यहाँ प्रस्तुत गर्नुभएका शिक्षाहरू, छिट्टै आउन लागेको पानियमको युद्धसँग मेल खान्छन्। इतिहासभरि पानियमका धेरै नामहरू रहेका छन्, र ख्रीष्टको समयमा पानियमको नाम कैसरिया फिलिप्पी थियो।

“येशू र उहाँका चेलाहरू अब कैसरिया फिलिप्पी वरपरका सहरहरूमध्ये एउटामा आइपुगेका थिए। तिनीहरू गालीलको सीमाभन्दा बाहिर, मूर्तिपूजा प्रबल रहेको एउटा क्षेत्रमा थिए। यहाँ चेलाहरू यहूदी धर्मको नियन्त्रणकारी प्रभावबाट अलग गराइए, र अन्यजातीय उपासनासँग अझ निकट सम्पर्कमा ल्याइए। तिनीहरूको वरिपरि संसारका सबै भागहरूमा विद्यमान अन्धविश्वासका रूपहरू देखिन्थे। येशूले चाहनुभयो कि यी कुराहरूको दृश्यले तिनीहरूलाई अन्यजातिहरूप्रतिको आफ्नो जिम्मेवारी अनुभव गराओस्। यस क्षेत्रमा रहँदा उहाँले जनसमूहलाई शिक्षा दिनबाट आफूलाई अलग राख्ने, र आफूलाई अझ पूर्ण रूपमा आफ्ना चेलाहरूलाई समर्पित गर्ने प्रयत्न गर्नुभयो।”

“उहाँले तिनीहरूलाई आफूलाई पर्खिरहेको दुःखको विषयमा बताउन लाग्नुभएको थियो। तर पहिले उहाँ एकान्तमा जानुभयो, र तिनीहरूको हृदय उहाँका वचनहरू ग्रहण गर्न तयार होऊन् भनी प्रार्थना गर्नुभयो। तिनीहरूकहाँ फर्केर आउनुभएपछि, उहाँले आफूले प्रकट गर्न चाहनुभएको कुरा तुरुन्तै बताउनुभएन। यस्तो गर्नुअघि, उहाँले तिनीहरूलाई उहाँप्रतिको आफ्नो विश्वास स्वीकार गर्ने अवसर दिनुभयो, ताकि आउने परीक्षाका लागि तिनीहरू सुदृढ बनून्। उहाँले सोध्नुभयो, ‘मानिसहरूले मलाई, मानिसको पुत्रलाई, को हो भनी भन्दछन्?’”

दुःखको कुरा, चेलाहरूले इसाएलले आफ्ना मसीहलाई चित्र असफल भएको कुरा स्वीकार गर्न बाध्य भए। निश्चय नै, कतिपयले उहाँका चमत्कारहरू देख्दा उहाँलाई दाऊदको पुत्र भनी घोषणा गरेका थिए। बेथसैदामा भोजन गराइएका भीडहरूले उहाँलाई इसाएलका राजा घोषित गर्न चाहेका थिए। धेरै जना उहाँलाई एक अगमवक्ताको रूपमा स्वीकार गर्न तयार थिए; तर उनीहरूले उहाँ मसीह हुनुहुन्छ भनेर विश्वास गरेनन्।

“येशूले अब शिष्यहरूसँग सम्बन्धित दोस्रो प्रश्न गर्नुभयो: ‘तर तिमीहरू मलाई को भन्छौ?’ पत्रुसले जवाफ दिए, ‘तपाईं ख्रीष्ट, जीवित परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।’”

“सुरुदेखि नै पत्रुसले येशू मसीह हुनुहुन्छ भनी विश्वास गरेका थिए। यूहन्ना बप्टिस्मा दिने व्यक्तिको प्रचारद्वारा दोषी ठहरिएका र ख्रीष्टलाई स्वीकार गरेका अरू धेरै जनाले, यूहन्नालाई कैद गरिएपछि र मृत्युदण्ड दिइएपछि, उनको सेवाकार्यबारे शङ्का गर्न थाले; र अब तिनीहरूले लामो समयदेखि जसको प्रतीक्षा गरेका थिए, त्यो येशू नै मसीह हुनुहुन्छ कि होइन भनी शङ्का गरे। येशूले दाऊदको सिंहासनमा आफ्नो स्थान ग्रहण गर्नुहुनेछ भनी उत्कटतापूर्वक आशा गरेका धेरै चेलाहरूले, उहाँको त्यस्तो कुनै अभिप्राय छैन भन्ने बुझेपछि, उहाँलाई छोडे। तर पत्रुस र उनका सहचरहरू आफ्नो निष्ठाबाट पछि हटेनन्। हिजो प्रशंसा गर्ने र आज दोषारोपण गर्नेहरूको डगमगाउने चालले मुक्तिदाताका सच्चा अनुयायीको विश्वास नष्ट गरेन। पत्रुसले घोषणा गरे, ‘तपाईं ख्रीष्ट, जीवित परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।’ उनले आफ्नो प्रभुलाई राजसी सम्मानले मुकुटित गरिने प्रतीक्षा गरेनन्, तर उहाँको अपमानित अवस्थामै उहाँलाई स्वीकार गरे।”

“पत्रुसले ती बाह्र जनाको विश्वास प्रकट गरेका थिए। तथापि, चेलाहरू ख्रीष्टको मिशनलाई बुझ्नबाट अझै धेरै टाढा थिए। पूजाहारीहरू र शासकहरूको विरोध र गलत प्रतिपादनले, यद्यपि तिनीहरूलाई ख्रीष्टबाट विमुख गराउन सकेन, तैपनि तिनीहरूलाई ठूलो अन्योलमा पारेको थियो। तिनीहरूले आफ्नो बाटो स्पष्ट रूपमा देखेका थिएनन्। तिनीहरूको प्रारम्भिक शिक्षादीक्षाको प्रभाव, रब्बीहरूको शिक्षा, परम्पराको शक्ति—यी सबैले अझै सत्यप्रतिको तिनीहरूको दृष्टिलाई अवरुद्ध गरिरहेका थिए। समय-समयमा येशूबाट प्रकाशका बहुमूल्य किरणहरू तिनीहरूमाथि चम्किन्थे, तथापि धेरै पटक तिनीहरू छायाँहरूको बीचमा छामछाम गर्दै हिँड्ने मानिसहरूजस्ता थिए। तर यस दिन, तिनीहरूको विश्वासको महान् परीक्षासँग आमनेसामने गराइनुअघि, पवित्र आत्मा शक्तिसहित तिनीहरूमाथि अवतरित हुनुभयो। केही समयका लागि तिनीहरूका आँखा ‘देखिने कुराहरू’बाट हटाइए, ताकि तिनीहरूले ‘नदेखिने कुराहरू’लाई अवलोकन गर्न सकून्। 2 Corinthians 4:18. मानवताको आवरणमुनि तिनीहरूले परमेश्वरका पुत्रको महिमा चिने।”

येशूले पत्रुसलाई उत्तर दिँदै भन्नुभयो, “धन्य हौ तिमी, शिमोन बार-योना; किनकि मासु र रगतले तिमीलाई यो प्रकट गरेको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताले हो।”

“पत्रुसले स्वीकार गरेको सत्य नै विश्वासीकै विश्वासको आधार हो। यही त्यो सत्य हो जसलाई ख्रीष्ट स्वयम् ले अनन्त जीवन भनी घोषणा गर्नुभएको छ। तर यस ज्ञानको स्वामित्व आत्म-महिमाका लागि कुनै आधार थिएन। यो पत्रुसलाई उसको आफ्नै कुनै बुद्धि वा भलाइद्वारा प्रकट गरिएको थिएन। मानवजातिले आफ्नै बलमा ईश्वरीय ज्ञान प्राप्त गर्न कहिल्यै सक्दैन। ‘यो आकाशभन्दा उच्च छ; तैले के गर्न सक्छस्? अधोलोकभन्दा गहिरो छ; तैले के जान्न सक्छस्?’ अय्यूब ११:८। केवल दत्तकत्वको आत्माले मात्र परमेश्वरका ती गूढ कुराहरू हामीलाई प्रकट गर्न सक्छ, जुन ‘न त आँखाले देखेको छ, न कानले सुनेको छ, न त मानिसको हृदयमा प्रवेश गरेका छन्।’ ‘तर परमेश्वरले ती हामीकहाँ आफ्ना आत्माद्वारा प्रकट गर्नुभएको छ; किनकि आत्माले सबै कुरा, हो, परमेश्वरका गहिरा कुराहरू समेत खोजी गर्नुहुन्छ।’ १ कोरिन्थी २:९, १०। ‘परमप्रभुको गुप्त कुरा उहाँसँग भय मात्रैहरूका निम्ति हो;’ र पत्रुसले ख्रीष्टको महिमा चिनेको तथ्य उसलाई ‘परमेश्वरद्वारा सिकाइएको’ थियो भन्ने प्रमाण थियो। भजनसंग्रह २५:१४; यूहन्ना ६:४५। आह, निश्चय नै, ‘धन्य छस् तँ, शिमोन बार-योना; किनकि यो तेरो निम्ति मासु र रगतले प्रकट गरेका होइनन्।’”

“येशूले अझै भन्नुभयो: ‘म तिमीलाई यो पनि भन्छु, कि तिमी पत्रुस हो, र यस चट्टानमाथि म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु; अनि नरकका ढोकाहरू त्यसको विरुद्धमा विजयी हुनेछैनन्।’ पत्रुस शब्दको अर्थ एउटा ढुङ्गा हो,—गुडिरहने ढुङ्गा। पत्रुस त्यो चट्टान थिएनन्, जसको माथि मण्डली स्थापना गरिएको थियो। जब उनले आफ्नो प्रभुलाई श्राप र शपथसहित इन्कार गरे, तब नरकका ढोकाहरू वास्तवमै उनको विरुद्धमा विजयी भए। मण्डली त्यस एक जनामाथि निर्माण गरिएको थियो, जसको विरुद्धमा नरकका ढोकाहरू विजयी हुन सक्दैनथे।”

“उद्धारकर्ताको आगमन हुनुभन्दा शताब्दीयौं अघि मोशाले इस्राएलको मुक्तिको चट्टानतर्फ संकेत गरेका थिए। भजनकारले ‘मेरो शक्तिको चट्टान’ को गान गाएका थिए। यशैयाले लेखेका थिए, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, हेर, म सियोनमा जगको निम्ति एउटा पत्थर, परीक्षित पत्थर, बहुमूल्य कुने-पत्थर, दृढ जग बसाल्दछु।’ व्यवस्था ३२:४; भजनसंग्रह ६२:७; यशैया २८:१६। प्रेरणाद्वारा लेख्दै पत्रुस आफैले यस भविष्यवाणीलाई येशूमाथि लागू गर्छन्। उनी भन्छन्, ‘यदि तिमीहरूले प्रभु दयालु हुनुहुन्छ भनी आस्वादन गरेका छौ भन्ने: उहाँकहाँ आओ, जो जीवित पत्थर हुनुहुन्छ, मानिसहरूद्वारा त अस्वीकार गरिनुभएको, तर परमेश्वरका सामु चुनिनुभएको र बहुमूल्य; तिमीहरू पनि जीवित पत्थरहरूझैं आत्मिक घरका रूपमा निर्माण भइरहेका छौ।’ १ पत्रुस २:३-५, R. V.”

“‘राखिएको बाहेक अर्को जग कसैले राख्न सक्दैन, र त्यो येशू ख्रीष्ट नै हो।’ १ कोरिन्थी ३:११। ‘यस चट्टानमाथि,’ येशूले भन्नुभयो, ‘म मेरो मण्डली निर्माण गर्नेछु।’ परमेश्वरको उपस्थितिमा, तथा समस्त स्वर्गीय बुद्धिमान प्राणीहरूको उपस्थितिमा, अदृश्य नरकको सेनाको उपस्थितिमा, ख्रीष्टले आफ्नो मण्डली जीवित चट्टानमाथि स्थापित गर्नुभयो। त्यो चट्टान उहाँ आफैं हुनुहुन्छ,—उहाँको आफ्नै शरीर, हाम्रो निम्ति तोडिएको र कुटिएको। यस जगमाथि निर्माण गरिएको मण्डलीको विरुद्धमा नरकका ढोकाहरू विजयी हुने छैनन्।”

ख्रीष्टले यी वचनहरू बोल्नुहुँदा मण्डली कति दुर्बल देखिन्थी! त्यहाँ विश्वास गर्नेहरू मुट्टीभर मात्र थिए, जसको विरुद्ध दुष्टात्माहरू र दुष्ट मानिसहरूको सारा शक्ति निर्देशित हुने थियो; तैपनि ख्रीष्टका अनुयायीहरूले भय मात्रै पर्ने थिएन। आफ्नो शक्तिको चट्टानमाथि निर्मित भएकाले, तिनीहरू परास्त हुन सक्दैनथे।

“छ हजार वर्षदेखि विश्वास ख्रीष्टमाथि निर्माण हुँदै आएको छ। छ हजार वर्षदेखि शैतानी क्रोधका बाढीहरू र आँधीबेहरीहरूले हाम्रो मुक्तिको चट्टानमाथि प्रहार गरेका छन्; तर त्यो अडिग उभिएको छ।

“पत्रुसले त्यो सत्य व्यक्त गरेका थिए, जुन मण्डलीको विश्वासको आधार हो, र येशूले अब उनलाई विश्वासीहरूको समग्र समुदायको प्रतिनिधिका रूपमा सम्मान गर्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, ‘म तिमीलाई स्वर्गको राज्यका साँचाहरू दिनेछु; र तिमीले पृथ्वीमा जे बाँध्नेछौ, त्यो स्वर्गमा बाँधिएको हुनेछ; र तिमीले पृथ्वीमा जे फुकाउनेछौ, त्यो स्वर्गमा फुकाइएको हुनेछ।’”

“‘स्वर्गको राज्यका साँचाहरू’ ख्रीष्टका वचनहरू हुन्। पवित्र धर्मशास्त्रका सबै वचनहरू उहाँकै हुन्, र तिनीहरू यहाँ समावेश गरिएका छन्। यी वचनहरूमा स्वर्ग खोल्ने र बन्द गर्ने शक्ति छ। तिनीहरूले ती सर्तहरू घोषणा

गर्छन्, जसको आधारमा मानिसहरू ग्रहण गरिन्छन् वा अस्वीकार गरिन्छन्। यस प्रकार, परमेश्वरको वचन प्रचार गर्नेहरूको काम जीवनका निम्ति जीवनको सुगन्ध वा मृत्युका निम्ति मृत्युको सुगन्ध हुन्छ। तिनीहरूको मिशन अनन्त परिणामहरूले भारित भएको छ।”

“उद्धारकर्ताले सुसमाचारको कार्य पतरसलाई व्यक्तिगत रूपमा सुम्पनुभएन। पछि, पतरससँग बोलिएका वचनहरूलाई पुनः दोहोर्‍याउँदै, उहाँले तिनलाई प्रत्यक्ष रूपमा मण्डलीमा लागू गर्नुभयो। र विश्वासीहरूको समुदायका प्रतिनिधिको रूपमा ती बाह्र जनालाई पनि सारमा उही कुरा भनियो। यदि येशूले अरूहरूभन्दा माथि कुनै एक चेलालाई विशेष अधिकार सुम्पनुभएको भए, को सबैभन्दा महान् हुने भन्ने विषयमा तिनीहरू यति बारम्बार विवाद गरिरहेका हामी पाउने थिएनौं। तिनीहरूले आफ्ना स्वामीको इच्छाप्रति अधीनता जनाउने थिए, र उहाँले छान्नुभएको जनालाई आदर गर्ने थिए।”

“आफ्नो शिरको रूपमा कसैलाई नियुक्त गर्नुको सट्टा, ख्रीष्टले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरूलाई रब्बी नभनियोस्,’ ‘न त तिमीहरूलाई गुरू भनियोस्: किनकि तिमीहरूका एकमात्र गुरू ख्रीष्ट नै हुनुहुन्छ।’ मत्ती 23:8, 10.

“‘हरेक पुरुषको शिर ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।’ उद्धारकर्ताको पाउमुनि सबै थोक अधीनमा राख्नुहुने परमेश्वरले, ‘उहाँलाई सबै थोकमाथि मण्डलीका निम्ति शिर हुन दिनुभयो, जुन उहाँको शरीर हो, जो सबैमा सबै भरिदिनुहुने उहाँकै पूर्णता हो।’ १ कोरिन्थी ११:३; एफिसी १:२२, २३। मण्डली आफ्नो आधारशिला स्वरूप ख्रीष्टमाथि निर्माण गरिएको छ; यसले आफ्नो शिर स्वरूप ख्रीष्टको आज्ञापालन गर्नुपर्छ। यो मानिसमाथि निर्भर हुनुहुँदैन, न त मानिसद्वारा नियन्त्रित हुनुपर्छ। धेरैले मण्डलीमा विश्वासको पदमा रहनुले आफूलाई अरू मानिसहरूले के विश्वास गर्ने र के गर्ने भन्ने कुरा निर्धारण गर्ने अधिकार दिन्छ भनी दाबी गर्छन्। परमेश्वरले यस दाबीलाई मान्यता दिनुहुन्न। उद्धारकर्ताले घोषणा गर्नुहुन्छ, ‘तिमीहरू सबै दाजुभाइ हो।’ सबै परीक्षा-अन्तर्गत पर्दछन्, र भूलमा पर्न सक्ने हुन्छन्। मार्गदर्शनका निम्ति हामी कुनै सीमित प्राणीमाथि निर्भर रहन सक्दैनौं। विश्वासको चट्टान मण्डलीमा ख्रीष्टको जीवित उपस्थिति हो। यसैमाथि सबैभन्दा दुर्बलले पनि निर्भर रहन सक्छ, र आफूलाई सबैभन्दा बलियो ठान्नेहरू, यदि तिनीहरूले ख्रीष्टलाई आफ्नो सामर्थ्य नबनाए, भने सबैभन्दा दुर्बल ठहरिनेछन्। ‘त्यो मानिस श्रापित हो, जसले मानिसमाथि भरोसा गर्छ, र शरीरलाई आफ्नो बाहु बनाउँछ।’ प्रभु ‘चट्टान हुनुहुन्छ, उहाँको काम सिद्ध छ।’ ‘धन्य हुन् ती सबै, जसले उहाँमाथि आफ्नो भरोसा राख्छन्।’ यर्मिया १७:५; व्यवस्था ३२:४; भजनसंग्रह २:१२।”

पत्रुसको स्वीकारोक्तिपछि, येशूले चेलाहरूलाई उहाँ नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी कसैलाई पनि नभन्नु भनेर आज्ञा दिनुभयो। यो आज्ञा शास्त्रीहरू र फरिसीहरूको दृढ विरोधका कारण दिइएको थियो। यति मात्र होइन, मानिसहरूमा, यहाँसम्म कि चेलाहरूमा समेत, मसीहबारे यस्तो मिथ्या धारणा थियो कि उहाँको सार्वजनिक घोषणा गरिएमा तिनीहरूले उहाँको चरित्र वा उहाँको कार्यबारे कुनै सत्य बोध पाउने थिएनन्। तर दिनप्रतिदिन उहाँले आफूलाई तिनीहरूका सामु मुक्तिदाताको रूपमा प्रकट गरिरहनुभएको थियो, र यसरी उहाँले तिनीहरूलाई मसीहको रूपमा आफ्नो सच्चा परिचय दिन चाहनुहुन्थ्यो।

“चेलाहरूले अझै पनि ख्रीष्टले एक सांसारिक राजकुमारको रूपमा राज्य गर्नुहुनेछ भन्ने आशा गरेका थिए। उहाँले यति लामो समयसम्म आफ्नो अभिप्राय गोप्य राख्नुभएको भए तापनि, उहाँ सधैं दरिद्रता र गुमनामीमै रहिरहनुहुने छैन भन्ने उनीहरूले विश्वास गरेका थिए; उहाँले आफ्नो राज्य स्थापना गर्नुहुने समय नजिक आइसकेको थियो। पूजाहारीहरू र रब्बीहरूको घृणा कहिल्यै परास्त गरिने छैन, ख्रीष्ट आफ्नै जातिद्वारा तिरस्कृत हुनुहुनेछ, छलकपट गर्ने ठहरिनुहुनेछ, र अपराधीको रूपमा क्रूसमा टाँगिनुहुनेछ,—यस्तो विचार चेलाहरूले कहिल्यै मनमा ल्याएका थिएनन्। तर अन्धकारको शक्तिको घडी नजिकिँदै थियो, र येशूले आफ्ना चेलाहरूका सामुन्ने उनीहरूलाई पर्खिरहेको द्वन्द्व प्रकट गरिदिनु आवश्यक थियो। उहाँ परीक्षाको पूर्वानुमान गर्दा शोकाकुल हुनुहुन्थ्यो।” द डिजायर अफ एजेस, 411-415.

दानिएल ११ को सोह्रौं पदले संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतवारको व्यवस्था जनाउँछ। त्यस “भूकम्प” को घडीभन्दा ठीक अघि, एक लाख चवालीस हजारमध्ये पर्न खोजिरहेका उम्मेदवारहरू आफ्नो निद्राबाट जगाइन्छन्। तिनीहरूलाई जगाउने कुरा एउटा भविष्यवाणीसम्बन्धी सन्देश हो। त्यस बिन्दुमा दुई वर्ग प्रकट हुन्छन्, र दस कुमारीहरूको दृष्टान्तमा देखाइएझैं, एक वर्गसँग आफ्ना भाँडाहरूमा तेल हुन्छ, अर्को वर्गसँग हुँदैन। दानिएल ११ का तेह्रौं देखि पन्ध्रौं पदहरूले आइतवारको व्यवस्था अघि आउने भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासलाई मात्र जनाउँदैनन्, तिनीहरूले त्यस “सन्देश” लाई पनि जनाउँछन्, जुन दस कुमारीहरूको दृष्टान्तको सन्दर्भमा त्यही “तेल” हो, जसलाई बुद्धिमानहरूले परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्न र ठूलो भूकम्पको घडीमा निशानको रूपमा उच्च पारिनाला लागि धारण गर्नेछन्। यी लेखहरू अब सबै लेखहरूको चरमबिन्दुमा पुगेका छन्, किनकि यी पदहरूभित्र प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देश नै त्यो सुनौलो तेल हो, जो दुईवटा सुनौलो नलीहरूद्वारा तल खन्याइन्छ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“जबसम्म सत्यको दाबी गर्नेहरू शैतानको सेवा गरिरहन्छन्, तबसम्म त्यसको नरकीय छायाले परमेश्वर र स्वर्गतर्फका तिनीहरूको दृष्टि अवरुद्ध पारिरहनेछ। तिनीहरू तिनीजस्ता हुनेछन् जसले आफ्नो पहिलो प्रेम गुमाएका छन्। तिनीहरूले अनन्त वास्तविकताहरूलाई देख्न सक्दैनन्। परमेश्वरले हाम्रा लागि जे तयार गर्नुभएको छ, त्यसको चित्रण जकरिया अध्याय ३ र ४, तथा ४:१२-१४ मा गरिएको छ: ‘तब मैले फेरि उत्तर दिएर उसलाई भनें, यी दुई जैतूनका हाँगाहरू के हुन्, जसले ती दुई सुनका नलीहरूद्वारा आफैंबाट सुनौलो तेल खन्याइरहेका छन्? अनि उसले मलाई उत्तर दिएर भन्यो, के तिमीलाई थाहा छैन यी के हुन्? अनि मैले भनें, होइन, मेरा प्रभु। तब उसले भन्यो, यी ती दुई अभिषिक्तजन हुन्, जो सारा पृथ्वीका प्रभुको छेउमा उभिएका छन्।”

“प्रभु साधनहरूमा परिपूर्ण हुनुहुन्छ। उहाँसँग कुनै सुविधाको अभाव छैन। हाम्रो विश्वासको कमी, हाम्रो सांसारिकता, हाम्रो हलुका कुरा, हाम्रो अविश्वास—जो हाम्रो बातचीतमा प्रकट हुन्छ—का कारण नै अँध्यारा छायाहरू हाम्रो वरिपरि मडारिन्छन्। ख्रीष्ट वचन वा चरित्रमा त्यस रूपमा प्रकट हुनुहुन्छ, जो सर्वथा सुन्दर हुनुहुन्छ, र दश हजारमध्ये प्रमुख हुनुहुन्छ। जब आत्मा आफूलाई व्यर्थतामा उचाल्न सन्तुष्ट हुन्छ, तब प्रभुको आत्माले त्यसका निम्ति थोरै मात्र गर्न सक्नुहुन्छ। हाम्रो अल्पदर्शी दृष्टिले छायालाई त देख्छ, तर त्यसपारिको महिमा देख्न सक्दैन। स्वर्गदूतहरूले चार वायुहरूलाई थामिरहेका छन्, जसलाई एउटा क्रोधित घोडाले छुट्टिन खोज्दै र समस्त पृथ्वीको सतहमाथि दौडँदै जान खोजिरहेको रूपमा चित्रित गरिएको छ, र आफ्नो बाटोमा विनाश र मृत्यु बोकेको छ।”

“के हामी अनन्त संसारको एकदमै किनारमै सुतिरहनेछौं? के हामी मन्द, शीतल र मृतप्राय हुनेछौं? ओहो, काश, हाम्रा मण्डलीहरूमा परमेश्वरको आत्मा र उहाँको श्वास उहाँका जनहरूमा फुकियोस्, ताकि तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिएर जीवित होऊन्। हामीले यो देख्न आवश्यक छ कि मार्ग साँघुरो छ, र ढोका संकुचित छ। तर जब हामी त्यो संकुचित ढोकाबाट प्रवेश गर्छौं, त्यसको विस्तार असीमित हुन्छ।” Manuscript Releases, volume 20, 217.

“सम्पूर्ण पृथ्वीका प्रभुको छेउमा उभिएका अभिषिक्तहरूलाई एक समय शैतानलाई छत्रछायादाता करूबको रूपमा दिइएको स्थान प्राप्त छ। उहाँको सिंहासनलाई घेरेर रहेका पवित्र प्राणीहरूद्वारा प्रभुले पृथ्वीका बासिन्दाहरूसँग निरन्तर सञ्चार कायम राख्नुहुन्छ। सुनौलो तेलले त्यस अनुग्रहलाई जनाउँछ, जसद्वारा परमेश्वरले विश्वासीहरूका दीपहरूलाई आपूर्तियुक्त राख्नुहुन्छ, ताकि ती झिलमिलाउँदै निभ्न नजाऊन्। यदि परमेश्वरको आत्माका सन्देशहरूमा स्वर्गबाट यो पवित्र तेल खन्याइएको नहुँदो हो त, दुष्टताका शक्तिहरूले मानिसहरूमाथि पूर्ण नियन्त्रण जमाउने थिए।”

“जब हामी परमेश्वरले हामीकहाँ पठाउनुहुने सन्देशहरू ग्रहण गर्दैनौं, तब परमेश्वर अपमानित हुनुहुन्छ। यसरी हामी त्यो सुनौलो तेल अस्वीकार गर्छौं, जुन उहाँले हाम्रो आत्मामा खन्याउन चाहनुहुन्छ, ताकि अन्धकारमा रहेकाहरूलाई पनि सञ्चार गरियोस्। जब यो आह्वान आउनेछ, ‘हेर, दूलहा आउँदैछ; तिमीहरू उहाँलाई भेट्न बाहिर निस्क,’ तब जसले त्यो पवित्र तेल ग्रहण गरेका छैनन्, जसले आफ्ना हृदयहरूमा ख्रीष्टको अनुग्रहलाई

सहेरेका छैनन्, तिनीहरूले मूर्ख कुँवारीहरूझैँ आफूहरू आफ्ना प्रभुलाई भेट्न तयार नभएको पाउनेछन्। तिनीहरूमा, आफ्नै बलमा, त्यो तेल प्राप्त गर्ने शक्ति हुँदैन, र तिनीहरूको जीवन भग्न हुन्छ। तर यदि परमेश्वरको पवित्र आत्माको याचना गरियो, यदि हामी मोशाले गरेझैँ यसरी विन्ती गर्यौँ, 'मलाई तपाईंको महिमा देखाउनुहोस्,' भने परमेश्वरको प्रेम हाम्रा हृदयहरूमा उँडेलिनेछ। सुनौला नलीहरूद्वारा, त्यो सुनौलो तेल हामीकहाँ सञ्चार गरिनेछ। 'न बलले, न सामर्थ्यले, तर मेरो आत्माद्वारा, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।' धार्मिकताको सूर्यका उज्ज्वल किरणहरू ग्रहण गरेर, परमेश्वरका सन्तानहरू संसारमा ज्योतिहरूझैँ चम्कन्छन्।" Review and Herald, July 20, 1897.